argumenter. Likevel har normative argumenter noen særtrekk som påvirker hvordan man skal vurdere dem.

Deduksjon og normative argumenter

La oss begynne med normative argumenter som også er deduktive. Hvis et standpunkt følger deduktivt fra et argument, så er argumentet maksimalt relevant. Sånn sett gjør det ingen forskjell for deduktive argumenter om de er normative, eller om de er deskriptive. Fortsatt gjelder det at dersom det maksimalt relevante argumentet er riktig, så er standpunktet understøttet.

Her er et eksempel på et normativt argument med maksimal relevans.

Eksempel: Dødsstraff

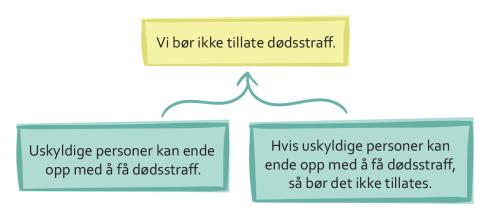

Diagram 39.

Argumentet vist i diagram 39 inneholder to påstander. Den første sier noe om hva som faktisk kan skje dersom vi benytter oss av dødsstraff. Den andre er normativ og sier noe om hva vi ikke bør gjøre. Ved å bruke testen for deduktiv følge («Tips til å vurdere deduksjon», seksjon 3.3), kan vi vise at argumentet er maksimalt relevant. Resonnementet har den logiske formen Modus ponens, og

vi har allerede sett hvorfor standpunktet er en deduktiv følge av argumentet. At argumentet er normativt, har altså ingen dyptgripende påvirkning for relevansvurderingen.

Det betyr naturligvis ikke at argumentet faktisk er godt. For å støtte standpunktet («Vi bør ikke tillate dødsstraff»), må det også være riktig. Det vil si at det må stemme at vi ikke bør tillate dødsstraff dersom det kan ramme uskyldige personer. For å konkludere om argumentet er godt eller dårlig, må du altså foreta en moralsk vurdering. Hvordan man foretar moralske vurderinger, og hva som avgjør om en handling er riktig eller gal, er tema for bokens Del, 4 om etikk.

Induksjon og normative argumenter

Som argumenter generelt kan normative argumenter være mer eller mindre relevante. Det betyr at grunnene de uttrykker, kan være sterke eller svake. I eksemplet ovenfor var det slik at dersom argumentet er riktig, så var det garantert at det normative standpunktet også var riktig. Men det er mer vanlig at normative argumenter gir oss grunner som taler for å utføre en handling eller ha en moralsk oppfatning, uten at det garanterer at standpunktet er riktig. Med andre ord kan normative argumenter også være induktive.

I kapittel 2 om argumentasjonsanalyse, introduserte vi begrepet *konsekvensargument* for å beskrive en vanlig form for normativ argumentasjon. Konsekvensargumenter kjennetegnes i analysen av at de består av minst to påstander. Den første er en deskriptiv påstand om hvilke(t) utfall som sannsynligvis vil finne sted dersom man utfører en bestemt handling. Den andre er en normativ påstand – ofte